27/12/2021

Με λαμπρότητα εορτάστηκε το τριήμερο των Χριστουγέννων στην Ναύπακτο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Η Ορθόδοξη Εκκλησία στη Ναύπακτο γιόρτασε με ιδιαίτερη λαμπρότητα την εορτή της Γεννήσεως του Χριστού, απολαμβάνοντας τον πλούτο της ορθόδοξης υμνογραφίας, η οποία λαμπρύνει με ωραίες μελωδίες και υψηλά θεολογικά νοήματα τις τελετές της Εκκλησίας. Από την παραμονή της εορτής έως την Δευτέρα, 27 Δεκεμβρίου, εορτή του αγίου Στεφάνου, ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος προεξήρχε σε πανηγυρικές ακολουθίες στους κεντρικούς Ναούς της Ναυπάκτου.

Την παραμονή της εορτής χοροστάτησε στις ακολουθίες των Μεγάλων Ωρών και του Εσπερινού των Χριστουγέννων και στην συνέχεια τέλεσε την θεία Λειτουργία

του Μ. Βασιλείου στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του αγίου Δημητρίου Ναυπάκτου. Το απόγευμα της παραμονής χοροστάτησε στον Εσπερινό των Χριστουγέννων, που τελέσθηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα, μαζί με την Λιτή της εορτής, σύμφωνα με το μοναστηριακό τυπικό, και με Αρτοκλασία.

Σάββατο 25 Δεκεμβρίου

Την κυριώνυμο ημέρα της εορτής χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την θεία Λειτουργία του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του αγίου Δημητρίου. Κατά την θεία Λειτουργία διαβάστηκε η εορταστική Εγκύκλιός του, στην οποία εφέτος αναφέρθηκε στην «λατρευτική ποίηση», σε σχέση με τις δυ-σκο-λες κατα-στάσεις που διερχόμαστε, τους διχασμούς και τις αναστα-τώσεις, οι οποίες είναι δηλωτικές ψυχικών ασθενειών. Οι άνθρωποι, κυρίως οι ευαίσθητοι ψυχολογικά, σε τέτοιες περιστάσεις καταφεύγουν στην σοβαρή ποίηση. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί έχουμε την λατρευτική εκκλησιαστική ποίηση, «την οποία συνέγραψαν άγιοι υμνογράφοι και ποιητές, που είχαν υψηλό νόημα των πραγμάτων». Κι αν η κοσμική ποίηση δεν αλλάζει την ζωή των ανθρώπων, όμως η εκκλησιαστική ποίηση της εορτής των Χριστουγέννων, γεμάτη «από υψηλό θεολογικό νόημα, ηρεμεί και γλυκαίνει την καρδιά μας και ακόμη της δίνει μια ένταση πνευματική για υψηλές πτήσεις προς την υπερκόσμια Αποκάλυψη την οποία μας φανέρωσε ο Χριστός».

Ως παράδειγμα λατρευτικής ποίησης αναφέρει το Κοντάκιο του οσίου Ρωμανού του Μελωδού για τα Χριστούγεννα, από το οποίο επιλέγει το προοίμιο («Η Παρθένος σήμερον τον υπερούσιον τίκτει...») και τον τρίτο Οίκο, στον οποίο ο Μελωδός παρουσιάζει την Θεοτόκο να απευθύνεται στον Χριστό, τον Οποίο μόλις γέννησε, και να του λέει: «Υψηλέ βασιλεύ, τι σοι και τοις πτωχεύσασι; ποιητά ουρανού τι προς γηίνους ήλυθας; σπηλαίου ηράσθης ή φάτνη ετέρφθης;». Επισημαίνοντας τις ποιητικά δοσμένες αντιθέσεις: «Υψηλός Βασιλιάς» και οι πτωχεύσαντες, Ποιητής του ουρανού και οι γήινοι, που καταλήγουν στην ερώτηση προς τον Χριστό: ερωτεύτηκες το σπήλαιο ή ευφράνθηκες με την φάτνη, για να δείξει την πνευματική ποιότητα και την αξία της ποίησης αυτής. Παρατηρεί ότι, ενώ «η ενανθρώπηση του Υιού και Λόγου του Θεού υπερ-βαίνει κάθε λόγο και κάθε ποίηση, είναι άρρητο γεγονός, γι’ αυτό ακόμη και η ποίηση δεν μπορεί να την πλησιάσει», ωστόσο ο άνθρωπος με τον λατρευτικό ποιητικό λόγο συντονίζεται λίγο προς το άρρητο και απερίγραπτο αυτό μυστή-ριο.

Στην εποχή μας κατά την οποία καταρρέουν πολλές θεωρίες και ζη ο κόσμος σε καταστάσεις, «στις οποίες επικρατεί ο φόβος του θανάτου, η πλάνη των παντοειδών σωτήρων, η εκκο-σμίκευση των εκκλησιαστικών

πραγμάτων, η αλλοτρίωση του ορθο-δόξου ανθρωπισμού», πολλοί Χριστιανοί ζουν και συμπεριφέρονται «σαν να ζούμε προ Χριστού, και σαν να είμαστε σε μια κοινωνία μεταχριστιανική», έχοντας χάσει την υπερκόσμια προοπτική του Ευαγγελίου. Ζώντας μέσα σε τέτοιες καταστάσεις χρειαζόμαστε την λατρευτική ποίηση. Γι' αυτό προτρέπει να «αγαπήσουμε την εκκλησιαστική μας ποίηση για να καταλάβουμε την ζωή του Ποιητού του ουρανού και της γης και να γεμίσουμε από υπερκόσμια ζωή».

Στην εποχή μας κατά την οποία καταρρέουν πολλές θεωρίες και ζη ο κόσμος σε καταστάσεις, «στις οποίες επικρατεί ο φόβος του θανάτου, η πλάνη των παντοειδών σωτήρων, η εκκο-σμίκευση των εκκλησιαστικών πραγμάτων, η αλλοτρίωση του ορθο-δόξου ανθρωπισμού», πολλοί Χριστιανοί ζούν και συμπεριφέρονται «σαν να ζούμε προ Χριστού, και σαν να είμαστε σε μια κοινωνία μεταχριστιανική», έχοντας χάσει την υπερκόσμια προοπτική του Ευαγγελίου. Ζώντας μέσα σε τέτοιες καταστάσεις χρειαζόμαστε την λατρευτική ποίηση. Γι' αυτό προτρέπει να «αγαπήσουμε την εκκλησιαστική μας ποίηση για να καταλάβουμε την ζωή του Ποιητού του ουρανού και της γης και να γεμίσουμε από υπερκόσμια ζωή».

Κυριακή 26 Δεκεμβρίου

Την Κυριακή, δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων, χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Ναυπάκτου. Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στο ότι εφέτος συνέπεσε να επιτελούμε την δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων την Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου, και την Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα που εορτάζουμε τον άγιο Ιωσήφ την μνήστορα της Υπεραγίας Θεοτόκου, έκανε λόγο για το ότι μεταξύ των δύο κοινό σημείο ήταν ο Χριστός, κατά διαφορετικό τρόπο, αφού η Παναγία κυοφόρησε και γέννησε τον Χριστό και ο άγιος Ιωσήφ υπούργησε το μέγα αυτό μυστήριο.

Όμως, ένα άλλο βασικό σημείο και των δύο ήταν η υπακοή στον Χριστό. Η μεν Υπεραγία Θεοτόκος δέχθηκε να γίνει μητέρα του Χριστού με υπακοή, έζησε μέσα σε βαθιά σιωπή, και μερικές μόνο φράσεις διασώζονται στο Ευαγγέλιο, ο δε Ιωσήφ έκανε υπακοή στον άγγελο και υπηρέτησε αυτό το μυστήριο, χωρίς να διασωθεί ούτε μία του λέξη.

Έζησαν έτσι και οι δύο στο «σχολείο της υπακοής», στο οποίο Σχολείο διδάσκαλος είναι ο Χριστός, που «εκένωσεν εαυτόν μορφήν δούλου λαβών... γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού».

Στην συνέχεια τόνισε ότι για μας η Εκκλησία είναι το σχολείο της υπακοής, με την οποία θα αποκτήσουμε πνευματική δόξα. Και, όπως στο σχολείο μαθαίνουμε την

γνώση με την υπακοή στους δασκάλους και τους καθηγητές, έτσι και στην Εκκλησία μαθαίνουμε την πνευματική γνώση με την υπακοή στον Χριστό, στους Αποστόλους και τους διαδόχους τους.

Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης γράφει για την κένωση του Χριστού και την ανακαίνιση του ανθρώπου. «Κενούται μεν η θεότης… ανακαινούται δε το ανθρώπινον διά της προς το θείον ανακράσεως, θείον γενόμενον».

Κατέληξε ότι πρέπει να εκλαμβάνουμε την Εκκλησία ως σχολείο υπακοής, που έχει καθηγητή τον Χριστό και αυτούς που Εκείνος αποστέλλει. Και αυτό είναι απαραίτητο, γιατί υπάρχουν κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί, οι οποίοι βρίσκουν πολλούς τρόπους για να μη κάνουν υπακοή, αλλά να ζούν με το δικό τους θέλημα και έτσι δημιουργούνται σχίσματα, διαιρέσεις και αιρέσεις.

Την Κυριακή, 26 Δεκεμβρίου, στις 7 το απόγευμα, μεταδόθηκε από το κανάλι της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου στο YouTube η Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του τομέα νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεώς , που ετοιμάσθηκε, βιντεοσκοπήθηκε και παρουσιάσθηκε, και εφέτος διαδικτυακά, λόγω των υγειονομικών μέτρων που μας επιβάλλονται από την πανδημία του κορωνοιού.

Ο τίτλος της εκδήλωσης ήταν: **«Τα Χριστούγεννα του οσίου Ρωμανού του Μελωδού και του λαού μας». Με λιτό τρόπο παρουσιάσθηκε το πως ο λαός μας σήμερα γιορτάζει (με έντονο το δυτικό στοιχείο) και πως παλαιότερα γιόρταζε τα Χριστούγεννα, αλλά και πως ένας άγιος ποιητής, ο Ρωμανός ο Μελωδός, υμνεί το μυστήριο της θείας ενανθρωπήσεως, δίνοντας**

μηνύματα μιας ζωής άλλης ποιότητας, υψηλού επιπέδου και πνευματικών πτήσεων.

Όλα αυτά, στην απλή δομή της εκδήλωσης, παρουσιάσθηκαν: με δύο εκκλησιαστικούς ύμνους, το απολυτίκιο και το κοντάκιο των Χριστουγέννων· με τέσσερα παιδικά ποιήματα, που απήγγειλαν παιδιά των κατωτέρων κατηχητικών της Μητροπόλεώς μας· με ένα τραγούδι της δυτικής παράδοσης, για να ακουσθεί μια από τις γνωστές δυτικές μελωδίες που κυριαρχούν στην αγορά και χαρακτηρίζουν τα «κοσμικά Χριστούγεννα»· με ένα ποίημα του νεοέλληνα ποιητή Τάκη Παπατσώνη, για να δειχθεί το πως προσέλαβε την ατμόσφαιρα της γιορτής ένας κοσμικός ποιητής· με την ανάγνωση του Κοντακίου του οσίου Ρωμανού του Μελωδού για τα Χριστούγεννα, σε νεοελληνική απόδοση, που ήταν η καρδιά της εκδήλωσης, και με παραδοσιακά κάλαντα που τραγούδησε μια ομάδα της Χορωδίας Παραδοσιακής Μουσικής της Μητροπόλεώς μας, τα οποία με τις μελωδίες τους και τους στίχους τους δείχνουν το πόσο είχε ζυμωθεί ο λαός μας με την μουσική της Εκκλησίας και την θεολογία των εορτών της.

Τους ύμνους έψαλε η Αικατερίνη Αναστασοπούλου με ισοκράτημα της Αγγελικής Αναστασοπούλου. Το Κοντάκιο του οσίου Ρωμανού διάβασαν ο Φώτιος Χαντζής, ο Σπυρίδων Κοτίνης και η Αγγελική Λαουρδέκη. Το ποίημα του Τ. Παπατσώνη απήγγειλε η Γεωργία Λαουρδέκη. Την χορωδία και την ορχήστρα διηύθυνε ο Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ναού κ. Παντελής Αναστασόπουλος. Την επιμέλεια της εκδήλωσης είχε ο π. Θωμάς Βαμβίνης.

Δευτέρα 27 Δεκεμβρίου

Την Δευτέρα, 27 Δεκεμβρίου, μνήμη του αγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο του αγίου Στεφάνου. Στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στα όσα έγιναν στα Ιεροσόλυμα την ημέρα που μαρτύρησε διά λιθοβολισμού ο άγιος Στέφανος, δηλαδή έγινε μεγάλος διωγμός των Χριστιανών, οι Χριστιανοί έθαψαν τον άγιο Στέφανο και τον θρήνησαν, και όλοι, πλην των Αποστόλων, διασκορπίσθηκαν στην Ιουδαία και την Σαμάρεια, ευαγγελιζόμενοι τον λόγο του Θεού. Από αυτά τα γεγονότα φαίνεται ότι η αλήθεια δεν αφανίζεται, παρά τους διωγμούς, η Εκκλησία διαδόθηκε σε όλον τον κόσμο και ότι ο Θεός διευθύνει την ιστορία. Καταλήγοντας, παρότρυνε τους Χριστιανούς να μη φοβούνται τίποτε.